

Protože je angličtina po celém světě stále vlivnějším jazykem, využívá se jí často nejen pro komunikaci s rodilými mluvčími tohoto jazyka, ale i pro komunikaci mezi jinými národy. Například v Evropě se v této funkci používá poměrně často. Autoři jako Crystal či Modiano dokonce tvrdí, že tato evropská lingua franca by se měla oprostit od vlivu britské angličtiny a být více soběstačná. Přestože by se dalo hovořit o evropské varietě angličtiny, kterou spojují jisté společné rysy, je pravděpodobné, že bude do značné míry záviset na mateřském jazyce, jímž dané národy hovoří.

Takovému jazyku, který se blíží jazyku cílovému, ale obsahuje rovněž rysy mateřského jazyka, se říká "interlanguage", tedy interjazyk. Interjazyk tedy vzniká při procesu učení jiného jazyka a je to systém, jehož pravidla se liší jak od jazyka mateřského, tak od toho studovaného. Tato práce se pokouší popsat "Czenglish" jakožto samotnou varietu - interjazyk. Tuto varietu můžeme definovat jako interjazyk založený na angličtině, kterým mluví čeští mluvčí, a obsahuje rysy češtiny a různé chyby na různých jazykových úrovních.